

به هجهت یه حیا و ئاشت کردنەوەی روح له گەل جەسته سەلاح نیسارى – بۆکان

زانایەک دەلی: «ئەگەر دەدستت بە گول راناکا، بىنوبەرامەی گول
ھەلمزە». بە لای منه و ئەو گول اووه بە تىنى ئاگر بە دەست ھاتووه،
فرەتر له و گوله بەنرختە كە له سەر مىزىك دايىدەنин وله پاش سيس
بۇون و بۇن بپانى دەخربىتە سەتلى خۆلەوە. كە وا بۇو شىعر بەرامەى
ئەو گولەيە كە بە دەنگى ھونەرمەندان له رۆحى ئاشقان دەپىژى. بەلام
ئەو كاتەيى له تويىي كتىب و كۆپەراندايە تەنبا دەتوانى بە تاكەكەس چىز
بگەيەنى.

ئەوھ ئاگرى ناخە ئەم سۆزە بە دلەوە دەچەسپىنى كە بە (دەنگ)
بەناوبانگە. ئەوھ سروھىيە، شىنەيى بلاويىنە، بۇنوبەرامەي ئەو گولە واتە
شىعر تەنانەت له سنورى ژنەوتىن تىيدەپەريىنى، بىسىەرى شىعر بە ھۆى
ئەم دەنگ و سۆزە ھەستبزوينەوە بەرامەيەك ھەلدەمژى كە له چەشنى
دەنگى (داوود) دەگا بە گوچىكەي مرۆڤ، ھەروەها زوربەي گيانداران بە
دەنگى خۆش مەست و سەرسام دەبن.

ھىچ گومان لەوەدا نىيە كاتى گوچىگەر چرىكەي سەيدعەلى ئەسغەر
كورىستانى دەژنەوى، ئەم چرىكە و ئاوازە بە گول اووي ئەم كۆپە شىعر
ئاپىزىنى دلى دەكا:

چاوه كەم ئەمرو لە گولشەن گول بە عىشۇھ خۆي نواند
نەك نەمەك گىير بىم، بە چاوى تو قەسىم ھىچ نەمدواند
گول بە تۈزى پىتەوە لاف و گەزافى لى ئەدا
وا شوكر سۆزەي نەسىم ھات و ئەويشى لى ستاند¹

لیزهدا ده توانيين بلین شیعر مروارییه، گه و هره، به لام پیش ئه و هی
تیکه ل به شه پولی «دهنگ» ببی و به ئافراندن و ئاهه نگیکی موسیقایی
په ردهی گوئ نه لاه ریئنی و له سه ر دل کاریگه ر نه بی، له دو و تویی
سنه ده فدایه و نابیتە بزوئنەری هه ستى مرۆڤ. کاتى بیسەر ئەم شیعرەی
حەر يق بە دەنگ و چرىکەی مامۆستا عەلی ئەسغەر دەبىستى، گولى دلى
دەپشکوئ و ئە و ساتەی گوئ بىستى ئاهه نگە كە دەبى و هرزى سەرما و
بەستە لە کى لى دەبىتە بە هار و خۇ ئەگەر لە وەختى بە هاردا بى، چ
باشتى! (پەرژینى بە گول، گول لە گولم پەرژینە)²

وەختى پروقەی سترانى "ست فاتمه"م دەکرد، بە شەقامىكدا بە رەومال
دەبۈومەوه، ئاگام لە خۆم نە بۇو. سەيارە لىيى دام و درام بە عەرزيدا.
وەختى كاكى شۇ فير هەلىگەرمەوه لە بەر خۆمەوه هەر دەمگوت: «فاتمه
دوو چاوى مەستت پە تەلىسمى جوانىيە»³ ئەم شیعرە بۇو بە هەيقى
زىوبىنى ترېفەدار بە تە ويلى ئاسمانى ئەدەب و هونەرەوه، يان وەكىو
تۇوى گول بە زەۋى شىئاردا چەندرا و بەرامەكەشى عاشقان ھەلىانمىزى.
ھەر بۇ يە ئەويىنداران لە رېئي ئەم دەنگە زولالانەوه مورادى خۆيان لە
سەر سنگى ئاوى مەندى كانىاو و گۇلاوى بە شەوارە كە و تۇوى دلداريدا
دەبىننەوه.

دەنگبىز و سەوداسەری سىنە پە لە سۆز و ئەوك تەزى لە مىلۇدى و
ئاوازى رەسەن، كاكە "بەھجەت يەھيا" كە بە دەنگە داودىيەكەى
عاشقانىكى لە دەورى خۆي وەكۆ كرۇووه و كۆپى زىكىر و دەپىر و خانەقا
و تەھلىلە و حال گرتەن و مەستانى خەراباتى، بۇون بە خەرمانە بە
دەورى مانگى چار دەوه، لە ژونگەي ئەشقىدا خەفەتى رامالىيە و كۆرپەي
دلانى راژەنیوھ.

بەھجەتى هونەرمەند بە دەنگە بە سۆزەكەى توانيويەتى بە دالانى رۆخدا
شۇرۇ بىتەوه و پەپولە ئاسا بە سەر تۆپە گولى ئەشق و ئاواتەوه بال

بیزیوی. ئەم دەنگە تىکەل بە هەناسەی عىسايە و ئارامكەرەوەی
ھەلچونى بوركانى ھەناوه. ئەو كاتە لافاوى گەھروۋەم دەكاتە سەر
تاتاسە و حەز و ھیوا، لە بىدەرەتائىدا.

دهنگ خوشی و سه‌مفوّنیای هاوار و بانگه‌واز و گازه، زیندوو بوونه‌وهی
له‌ش و پیشه دهگه‌یه‌نى و مهلى په‌رووازه بwoo گیان له گه‌ل چه‌سته‌ی
شه‌که‌ت و له کار که‌وتتو ئاشت ده‌کاته‌وه. ئام ده‌نگ و سه‌مفوّنیایه
باوه‌کوو که‌ویه به‌فر تینوویه‌تی زه‌وی ده‌شکیئنی و به‌هار ده‌هیئیت‌وه و
دؤست و ده‌زگیران ئاشت ده‌کاته‌وه.

هئینمئى شاعير فەرمۇویەتى: «سۆفى گۈشەي خانەقا بۇوم، ئىستە پىرى
مەيكەدەم» بە حق ئەو پىرى مەيكەدەيە هاتۇتە نىيۇ تاڭگەي
خەفتەرەت بەرى ھاوارى ويژدانەوه، لە تەواوى دەنگىدا گولوشە دەبارى و
لَاواندەنەوهى رۆحە لە نىيۇ جەستەي ماندوودا.

«مردووی بهره مهیخانه روحی تیدایه
تئه و بونی له مهی دی نهفه سی عیسایه»⁴

که وا بو و بومان هه یه بلیین شنه‌ی دنگی به هجهت یه حیای هونه رمه‌ند، خوینه به نیو دهماره‌کانی مرقدا شه پول ددا. هه یکه‌لی به خم تمزیوی، زیستدو راده‌گری و عیسا نه فه‌سه بو دل مردووان. شنه‌ئاسا که رویشکه به جاره‌گولی روحدا دهکات، په‌زاره و خم له دل ده‌سپری و له چه‌شنی به‌هار ژیان ده‌به‌خشی.

ئىتىر وەك ئەوە وايە بىزىن نىشانەي دەولەتىك وەختىك جوانە كە بە سەر ئالاکەيەوە نەرمەباي بەيانى و ئىواران بىشە كىننەتەوە، كە ئەم دەنگە رەسەنە مامۆستا «عەدنان كەريم» يش لىي بىبەش نىيە و بىشكەمى دلى عاشقانى بەم دەنگە بەسۈزە رادەزەنلى.

که من جاری نه موت ئۆخەی لىّم گەرین

دھبا خویںم ببی به مهی لیم گھرین

ههتا ههم دوستی جام و هاوريي بادهم
 ئهوانه‌ي تىم ناگهـن با لـيم و هـرگـهـ رـيـن
 كـهـ منـ نـالـمـ وـهـ كـوـ وـهـ نـالـهـ هـيـمـنـ بـيـ
 ئـهـشـىـ بـارـانـ هـهـمـوـ فـرمـيـسـكـىـ منـ بـيـ
 لـهـ دـوـورـىـ توـئـهـ تـرـسـمـ بـهـ گـرـيـانـ

5. دنيا هـمـموـوـىـ لـهـ نـيـوـ فـرمـيـسـكـاـ وـنـ بـيـ

ئـمـ هـاـوارـهـ لـهـ نـاـوـىـ سـوـوـتـاوـيـكـهـ وـهـ قـهـلـبـهـزـهـ بـهـ سـتـوـوـهـ.ـ لـهـ هـهـمانـ
 كـاتـيـشـداـ ئـاشـتـ كـرـدـنـهـوـهـ رـقـحـهـ لـهـگـهـ دـلـ وـهـ لـلـهـ وـهـ مـيـشـكـداـ.ـ لـهـگـهـ ئـهـ وـهـ
 جـهـسـتـهـيـهـيـ كـهـ وـاـپـيـلـهـقـهـيـ زـهـمانـ بـهـ سـهـرـ يـهـكـداـ هـهـلـيـدـهـشـيـلـىـ.ـ هـهـرـ بـوـيـهـ
 تـاـكـوـوـ سـرـوـهـيـ شـهـمـالـيـكـ نـهـبـيـ پـوـخـسـارـيـ ئـاسـمـانـ سـاـمـاـلـ بـوـونـ بـهـ
 خـوـيـهـوـهـ نـابـيـنـىـ وـلـيـزـگـهـيـ لـيـزـگـهـيـ كـهـشـهـ هـهـوـرـانـ نـارـهـوـيـنـهـوـهـ.ـ وـهـخـتـىـ
 دـهـنـگـهـ بـهـسـوـزـهـكـهـيـ بـهـهـجـهـتـىـ هـوـنـهـرـمـهـنـدـ،ـ ئـاوـيـتـهـ بـهـ شـيـعـرـىـ شـائـعـرـانـ
 دـهـبـىـ،ـ بـهـتـايـبـهـتـ شـيـعـرـهـكـانـىـ هـيـمـنـىـ مـامـنـادـ،ـ ئـيـتـرـ ئـهـوـهـ شـنـهـيـ ئـهـ وـهـ دـهـنـگـهـ
 بـهـسـوـزـهـيـ گـهـمـيـهـيـ تـاسـهـ وـهـ خـوـشـهـوـيـسـتـىـ بـهـرـهـ دـوـورـگـهـيـ ئـاوـاتـهـكـانـ بـهـ
 سـهـرـ پـهـنـجـهـيـ سـهـولـىـ پـاـلـ دـهـنـىـ،ـ يـاـنـ ئـهـوـهـتـانـىـ هـهـژـارـ لـهـ خـهـيـامـهـكـهـيـداـ
 دـهـفـهـرـمـىـ:

"مـهـيـگـيـرـ وـهـ دـهـسـ مـهـگـيـرـهـوـهـ مـهـيـ بـيـنـهـ
 مـهـيـ ئـاـوـىـ ڙـيـانـهـ لـهـ نـاـوـ لـهـشـ وـلـهـ رـهـگـداـ خـوـيـنـهـ
 كـىـ دـيـتـىـ شـتـيـكـ كـهـ ئـاـگـرـ وـهـ ئـاـوـيـشـهـ
 مـهـيـ ئـاـوـىـ ڙـيـانـيـ مـهـيـ،ـ خـهـمـسـوـتـيـنـهـ⁶

عاشقـيـكـىـ سـهـوـدـاـسـهـرـ تـاـكـوـوـ ئـهـمـ شـيـعـرـانـهـ بـهـمـ دـهـنـگـهـ دـاـوـوـدـيـيـهـ بـئـنـهـوـيـ،ـ زـامـ
 بـهـ نـوـوـكـىـ نـهـشـتـهـرـ تـيـمـارـ دـهـكـاتـ وـهـ ئـاـگـرـىـ دـلـ بـهـ بـورـكـانـىـ وـهـسـلـىـ يـارـ
 دـادـهـمـرـكـيـنـىـ وـهـ رـوـحـىـ تـهـرـ بـوـوـيـ دـهـگـيـرـيـتـهـوـهـ بـوـ نـيـوـ هـيـلـانـهـيـ ئـاوـاتـهـكـانـ.
 كـىـ هـهـيـ لـهـ ئـاـمـيـزـىـ ئـهـشـقـيـكـىـ مـهـجـازـيـداـ پـهـنـاـ نـهـبـاتـهـ بـهـرـ خـهـلـوـهـتـنـشـيـنـىـ
 وـ دـهـسـتـ دـهـ ئـهـسـتـقـىـ وـيـنـوـوسـىـ خـهـيـالـ،ـ شـهـوـگـارـ شـهـقـ نـهـكـاتـ وـ بـهـيـانـيـشـ

به دووباره بعونه وهی دهنگه نه رمه کهی ئەم به هر هداره په پووله‌ی چاوی
بە بالاى گزنگدا هەلنى زنى و دل و گیانى نەخاتە بەر تاقگەی
میلۇدییە كانى ئەم مرۆڤە مەزنه وه.

ئەگەر شاعیر شەوهڙانى شىعرى رۆح كىشان دەيختە چەق و چۇ،
ستران بېتى كورد، ئەم شىعرە بە دەنگى بلاۋىنى دەكا بە ملوانکە و لە
جەڙنى رۆح كىشاندا لە سەر سنگى تابوتى ئارەزووه كانى دايىدەنى و بە
ئاوازى پىش مەيتانە بۇوكى مەرك لە پىتەختى دوايىن ھەوار
دادەبەزىنلى، «ئەوهى لە پىگای عەشقى شەھيدە» خاك لە دلدا عازىز و
خۆشە ويستىر دەكات، ھەر ئەو خاكەی شەھيدانى سوورخەلاتى لە
ئامىزدا يە.

ئاخوم ئەم ئەويىنداره هيشتا نەگە يۈدە دوا مەنزىلگەي تەرىقەت؟ ئەگەر
گەيشتووه، بۆچى لە درگاي تەكىيە عاشقان دەدات، بەلام درگاي رەحمى
بە روودا ناكەنەوه؟ ئەمە رەمز و رازىكە دلدارى راستەقىنە تەنبا لە
سووچى خەلۋەتخانەي دلدا و لە كاكىشانى ئەم دەنگە بى بىرانەوهىدا
دەتوانى بۇي بگەپى و پىپى بگات. «ھەركەسى ھات و گوتى من عاشقەم
بپوا مەكە»⁷ ئەوهى زامى عەشق لە بىستۇرى دلى نەدرابى و مۇرى
ئەويىندارى لە سەر رۆخسارى نەخشى نەبەستىي، چۆن دەتوانى راڭەي گەر
و پەپوولە بکات «بە عەشق نەسۋوتاوه ئەوهى بلى مەنالە» سووتانى
پەپوپالى پەپوولە لە داخى رۇوگۈژى شەو نىيە، بەلكە لە حەزەمت
ھېزى راڭىشەرى سۆزىكى ئاھوورايى بالى دەدا بە بالاى مۇمى
شەوكۈژدا. كە وا بۇ ئەمە عاشقانىن دەزانىن كامە ھاوار و لايلايەيە
پەپوولە و فريشته‌ي رۆح لە توپى گولدا بخەوينى.

«گوناھم نىيە گەر لە من ناگەن خىلائى بىھەستان» راڭە كەدنى ئەم شىعرە
خۆى لە خۇيدا گرمە و گربانى ھەورى بەھارىيە، شەقىزنى تاقگەي
پاستىيە كانە كە لە دوورپا پەلكەزىرپىنەي رۆح دەنە خشىنى و تالاوى

حهقيقت دهکا به ئه وکى بى باوه راندا. ئه وھيھ كه وشيارىكى بى ئاگا تەنبا
دهتوانى پەنا بەريتە بەر زمانى تەشهر و توانچ و تانووت. ئىتر لەج
حالى مەستىك دەزانى؟ چۈن دەتوانى بە رەھەندەكانى خەلۇھەنلىنى و
پىرى چەكىشدا شۇر بىتەوھ؟

تىكەل لە سۆز و گىرسانەوە لە نىيۇ ئاوازى بە هاوار تەنراوى بەھجەتى
ھونەرمەندىدا ھاۋىرى بۇونە لەگەل ئە و كاروانەى بە زىزەي زەنگەوە مەنzel
بە مەنzel بەرەو مورادى دل ھەنگا دەنى، ئەويش بە سەربالى سى مەلى
ماندوو نەناسىيەوە. ئىتر ناپرسى لە دوورى رېڭا و شەكەتى و
شەونخۇونى. «من كە مەست دەبم رۆحەم دەچىتە حالى فەنابون. تو
ھەموو بۇونى، ئىتر بە بى تو بى مانايە بۇون»¹⁰

«بۇ ژانى دللان ھەرمەيە، دەرمانى بى

زانى ئەوهىيە تامى لە مەمى زانىيى

ئەو كۆنە پەرۇيلىيى لە مەمى پى دەسپن

بەرمالى ھەزار سۆقى بە قوربانى بى¹¹

كە وا بۇو ئەويىندار چارەي دەردى پاستەقىنە و سارپىڭ بۇونى
ناسۇرەكانى بە توانەوە لە بۆتە دلدارىدا دەبىنېتەوە. كلا نەبۇون لە
ھەمبەر پەيكانى بەلادا و بە رىازەت كىشان و ئاۋىتە بۇون بە
بىدەنگىيەكانى شەو و ژانى مانگى زىيوكفت و گۆلەوى مەند. لە سېپىدەشدا
رەھا كەدنى گەميھى رۆحە بە دەم شەپولەكانى بى بەستىنەوە.

«تىناكەم بۇچى ناپرسى لە ئازارى ئەويىنداريم

گوناھى من دەبى چى بى لە چىرايە خەتاباريم

ئەگەر تاوانە دلدارى، منى عاشق دەبى چىكەم

لە بۆتە عەشقىدا قالم و سەرقالى دلداريم¹²

مۆسىقا بە باوهشىك ئەسرىنەوە و بوركانيش بە ئەوهىكى پى لە
هاوارەوە، كە چەز و بزە و شەرارەيە لە زەماوهندى بۇوكى رۆحدا، ئەمە

هه لوهرینی شورابهی ئه سرینی موسیقايه به سهربورکانی سینهدا.
سەفەری رۆحه له تاریکییەوە بۆ ئامیزی رووناکی و له تیشکەوە بۆ
ژوانگەی خەلۆت و له ویشرا چوونهوه بۆ باوهشی مەنچەنیق و
گولجاري گر و نەسووتان! تاوان نییە ئەگەر بیئین رۆژى بەری
فەلسەفەی ئەم دلداری و ئاشق بوونه مرۆڤ لە پەپولەی وەرگرتبى و
تەنیا بەم جیاوازبییەوە، ئەو له بىدەنگیدا دەسووتى و ئەمیش بە هاوار و
گازەوە دەتویتەوە.

ئىتر له كۆتايدا خۆزگە دەخوازم هەموو دەنگ خۆش و مۆسیقار و
خەمخۇرانى ھونەر و مۆسیقايى كوردهوارى ئەوهندە بە مشسۇر بن
نەكەونە ڇىر شەپۇلى رۆحى بىگانە و رەسمەنایەتى خۆيان بپارىزىن. كاكە
بەھجهتى ھونەرمەندىش ھەروا دەنگى زولال و پەپولەی رۆحى له سەر
بەرۆكى ئەشق و جوانى بال ببزىيۆى و بەم دەنگە داودىيەيى كە دەنگىكى
ھەرمانە لە خزمەتى ھونەری رەسمەنى مىللەتكەيدا بى و تا له ڇياندا بى
نەللى وەي.

7 رەشمەمى 1388 يى ھەتاوى

پەراويز

1- شىعرى حەربق

2، 4، 6 و 11 - خەيام بە كوردى، ھەزار

3- بىروھەرەي مامۆستا عەلىمەردان

5- ھىمنى مام نادر

7- عەلى ئەسفەر كوردىستانىي ھونەرمەند

8، 9 و 10 ھونەرمەند بەھجهت يەحىا، شىعىر...

12- سهلاح نیساری شاعیر